

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

N Á L E Z

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 58/2018-29

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 22. marca 2018 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Sergeja Kohuta prerokoval prijatú sťažnosť obchodnej spoločnosti Alektum, s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, právne zastúpenej spoločnosťou Hudec s. r. o., Lazaretská 23, Bratislava, v mene ktorej koná advokát JUDr. Marek Hudec, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 169/2014 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo obchodnej spoločnosti Alektum, s. r. o., na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 169/2014 porušené boli.

2. Obchodnej spoločnosti Alektum, s. r. o., priznáva finančné zadostučinenie v sume 500 € (slovom päťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Obchodnej spoločnosti Alektum, s. r. o., priznáva úhradu trov právneho zastúpenia v sume 570 € (slovom päťstosedemdesiat eur), ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť na účet spoločnosti Hudec s. r. o., Lazaretská 23, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 58/2018-10 z 25. januára 2018 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť obchodnej spoločnosti Alektum, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 15 C 169/2014 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo sťažnosti predovšetkým vyplynulo:

„... Dňa 21.1.2014 sme sa obrátili na Okresný súd Piešťany s návrhom na vydanie platobného rozkazu.

Dňa 28.3.2014 bola nášmu právnenému zástupcovi doručená výzva na úhradu súdneho poplatku, ktorý sme uhradili bankovým prevodom dňa 4.4.2014. Podľa § 172 ods. 8 zákona č. 99/1963 Z.z. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov mal byť vydaný platobný rozkaz do desiatich pracovných dní od zaplatenia súdneho poplatku a splnenia zákonom stanovených podmienok.

Nakoľko súd v predmetnom konaní nevykonal žiaden úkon viac ako jeden mesiac, podali sme dňa 29.4.2014 prostredníctvom nášho právneho zástupcu sťažnosť na prieťahy v konaní.

Dňa 21.5.2014 bolo nášmu právnenému zástupcovi doručené upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti, v ktorom bola naša sťažnosť vyhodnotená ako nedôvodná, nakoľko v danom prípade dal vyšší súdny úradník previesť návrh do registra C bez vydania platobného rozkazu, čo je samozrejme možný postup vo veci.

Následne dňa 14.7.2014 nám bola doručená výzva na zaslanie špecifikácie uplatnenej pohľadávky a zaslanie listinných dôkazov, k čomu sme odoslali vyjadrenie dňa 12.8.2014.

Do dnešného dňa však súd v danom konaní žiadny ďalší úkon nevykonal.

... V spore vedenom OS Piešťany pod sp. zn. 15C/169/2014 bol posledný úkon súdu vykonaný dňa 9.7.2014. Odvtedy do dnešného dňa; t.j. už viac, ako 30 mesiacov súd vecne nekoná.

Máme za to, že v danej veci OS Piešťany porušuje naše právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy Slovenskej republiky na prejednanie veci bez zbytočných prietahov svojou nečinnosťou resp. neúčelným konaním.

Ďalej máme za to, že OS Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 15C/169/2014 svojim (ne)konaním porušil aj článok 6 ods. 1. Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorí tvorí časť Európskeho dohovoru o ľudských právach, konkrétne tým, že v primeranej lehote vo veci nespravil žiaden pre konanie účelný úkon.

... Majúc za to, že

- postupom (nekonaním a neúčelným konaním) OS Piešťany došlo k porušeniu našich ústavných práv na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na súdnu ochranu,

- konštatujúc, že tento stav aj k dnešnému dňu trvá,

- napriek našej snahe domôcť sa ochrany našich ľudských a občianskych práv sme účinnú ochranu nenašli,

a preto využívajúc preto preventívno-nápravnú povahu konania

spoliehajúc sa na činnosť Ústavného súdu SR ako nezávislého súdneho orgánu ochrany ústavnosti, obraciame sa na Vážený senát so žiadosťou, aby posúdil našu sťažnosť ako opodstatnenú a nálezom vyslovil, že

ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako i právo podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sťažovateľa, postupom Okresného súdu Piešťany v spore vedenom pod sp. zn. 15C/169/2014 porušené boli,

uložil povinnosť Okresnému súdu v Piešťanoch vo veci konať bez prietáhov, priznal sťažovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 500 € a náhradu trov konania pred Ústavným súdom SR. “

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 97/18 z 21. februára 2018 a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k uvedenému vyjadreniu okresného súdu z 13. marca 2018.

3.1 Predsedníčka okresného súdu popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„... Po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 15C/169/2014 ako aj ústavnej sťažnosti uvádzam nasledovné skutočnosti:

... K nekonaniu súdu v období od júla 2014 do januára 2017 uvádzam, že sudca mal v tom čase viac ako 800 vecí v senáte a z dôvodu preloženia viacerých sudcov v danom období a prerozdelenia ich spisov do senátu sudcu, sudca vytyčoval termíny pojednávani podľa poradia nápadu vecí v senáte a hoci v predmetnom konaní boli vykonané všetky procesné úkony spojené s prípravou pojednávania, nebol skôr vytýčený termín pojednávania práve z dôvodu vytyčovania skôr napadnutých vecí.

Na záver si dovoľujem poukázať na existenciu systémových nedostatkov v oblasti výkonu spravodlivosti vo vzťahu k dlhodobému nedostatočnému obsadeniu tunajšieho súdu väčším počtom sudcov, ktoré vedenie súdu či konajúci sudca nemôžu ovplyvniť nástrojmi, ktorými by sami disponovali na vyriešenie tzv. objektívnych okolnosti prietáhov v konaní. Táto skutočnosť bola zohľadnená i schválenou novelou zákona o sídlach a obvodoch súdov, kde s účinnosťou od 1.5.2013 bol z obvodu tunajšieho súdu odčlenený územný obvod okresu Hlohovec, čo len sčasti prispelo k zníženiu nápadu nových vecí, avšak tunajší súd naďalej dokončuje aj všetky veci prevzaté z Okresného súdu Trnava od roku 1997 patriace k územnému obvodu okresu Hlohovec.

Súčasne si dovoľujem poukázať na rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR, č. k. 16 Kss 9/2013-91 z 20.03.2014, kde disciplinárny senát uznal pri hodnotení prietáhov v konaniach z hľadiska porušenia povinností sudcu a jeho prípadného disciplinárneho

previnenia, že činnosť každého sudcu má svoje limity a po nikom nemožno požadovať, aby sa nie krátkodobo, ale trvale, pracovne prepínal vystavoval sa nezvládnuteľným stresom a v prospech nadštandardného plnenia pracovných úloh dlhodobo úplne potláčal svoj súkromný život. Sudca preto nemôže byť uznaný disciplinárne zodpovedným za to, že je dlhodobo značne vyťaženy a v dôsledku toho jednoducho nie je schopný robiť všetky potrebné úkony bezodkladne tak, ako by zodpovedalo potrebám každého jednotlivého konania a najmä záujmom účastníkov na čo možno najrýchlejšom rozhodnutí vo veci.

Netrvám na ústnom pojednávaní a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle ust. § 30 odsek 2 zákona o ústavnom súde, keďže od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.“

3.2 Právny zástupca sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie predsedníčky okresného súdu zaujal toto stanovisko:

«V súvislosti s prijatím našej sťažnosti na ďalšie konanie Uznesením súdu zo dňa 25.1.2018 si dovoľujeme informovať Vážený senát, že Okresný súd Piešťany medzičasom vo veci konal - a dňa 23.3.2017, na vytýčenom pojednávaní schválil súdny zmier sporových strán. Uznesenie súdu bolo doručené 21.4.2017, čím bolo zároveň konanie meritórne skončené. K vyjadreniu OS PN si dovoľujeme uviesť, že preťaženie súdu nemôže byť na ťarchu sporových strán, ktorých legitímnym očakávaním je domôcť sa priznania práva v primeranej lehote. Prípád vedený pred OS PN je jedným z mnohých, ktoré vedie sťažovateľ pred súdmi SR a postup OS PN je jeden z najhorších. To je aj dôvod, pre ktorý sme sa obrátili v predmetnej veci na ústavný súd. Ak iné súdy sú schopné zvládnuť nie náročnú agendu vymáhania pohľadávok v polovičnej (dokonca v päťtinovej) lehote, mal by byť postup OS PN sankcionovateľný a sankcionovaný. Iba tak je možné do budúcnosti zjednať nápravu. V predmetnej veci si dovoľujeme zdôrazniť, že súdny poplatok bol súdu uhradený 3 roky pred tým, ako súd vo veci reálne začal konať. S ohľadom na v úvode uvedený skutkový stav, ktorý opisuje aj OS PN, meníme návrh pre rozhodnutie súdu, pričom otázku výšky nemajetkovej ujmy ponechávame na úvahu súdu. Zároveň predkladáme vyčíslenie trov konania.

Zmena návrhu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (petit)

„Ústavné právo podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR ako i právo podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sťažovateľa, postupom Okresného súdu Piešťany v spore vedenom pod sp. zn. 15C/169/2014 porušené boli, Okresný súd v Piešťanoch je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 500 € a náhradu trov konania pred Ústavným súdom SR.“»

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Vychádzajúc zo sťažnosti, ako aj z obsahu súvisiaceho spisu okresného súdu, ktorý si ústavný súd vyžiadal, ústavný súd zistil, že napadnuté konanie sa začalo 22. januára 2014, keď bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky „na vydanie platobného rozkazu o zaplatenie 1308,57 EUR s príslušenstvom“ proti [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporkyňa“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 13 R 5/2014. Dňa 27. februára 2014 okresný súd vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za podaný návrh a tejto výzve sťažovateľka vyhovelá 7. apríla 2014. Vec bola 30. mája 2014 prevedená do oddelenia občianskoprávných vecí a bola jej pridelená sp. zn. 15 C 169/2014. Dňa 9. júla 2014 súd vyzval odporkyňu, aby sa písomne vyjadrila k podanému návrhu, a sťažovateľku, aby špecifikovala uplatnenú pohľadávku. Sťažovateľka reagovala na uvedenú výzvu okresného súdu, avšak odporkyni sa nepodarilo zásielku doručiť. Dňa 23. júla 2014 bola lustráciou v Registri obyvateľov Slovenskej republiky zistená aktuálna adresa odporkyne, ktorej boli následne doručené relevantné písomnosti. Dňa 19. januára 2017 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 7. február 2017, avšak tento termín bol zrušený „z dôvodu choroby zákonného sudcu“. Nový termín pojednávania bol určený na 23. marec 2017, kedy

okresný súd uznesením č. k. 15 C 169/2014-66 schválil zmier strán sporu a toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 19. júna 2017.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní „o zaplatenie 1308,57 EUR s príslušenstvom“ vedenom pod sp. zn. 15 C 169/2014 dochádzalo k porušovaniu základného práva sťažovateľky (ako navrhovateľky) na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva

(ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že dĺžka posudzovaného konania nebola závislá od právnej alebo skutkovej zložitosti veci.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanom konaní, ústavný súd nezistil žiadnu okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v predmetnom trestnom konaní k zbytočným prietahom.

10.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v predmetnej veci a konštatuje, že okresný súd bol v napadnutom konaní bez akýchkoľvek zákonných alebo iných relevantných dôvodov nečinný v období od 23. júla 2014 do 19. januára 2017.

Uvedená nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedlniteľná, pretože dva a pol roka okresný súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzala, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy

(pozri napr. I. ÚS 41/02). K uvedenej nečinnosti, resp. k neefektívnej činnosti, a teda k zbytočným priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti vecí a ani správania účastníkov, ale v dôsledku postupu súdu. Na „objektívne okolnosti“, teda na množstvo „vybavovaných“ vecí, na ktoré v danej veci poukázala predsedníčka súdu, nebolo možné prihliadať. Ani tzv. „systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti“ nemožno pripísať na vrub účastníkovi konania. Ústavný súd už v podobných súvislostiach viackrát vyslovil (pozri napr. I. ÚS 23/03 a v ňom citovanú predchádzajúcu judikatúru ústavného súdu), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa pre tento účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie vecí – a teda vykonanie spravodlivosti – bez zbytočných priet'ahov. I keď nie všetky nástroje na vyriešenie tzv. objektívnych okolností sa nachádzajú v dispozičnej sfére vedenia súdu či konajúceho sudcu, nemožno systémové nedostatky v oblasti výkonu spravodlivosti pripisovať na ťarchu účastníkov súdneho konania a mieru ochrany ich práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy oslabiť poukázaním na dlhodobu obmedzenú personálne kapacity príslušných súdov (pozri napr. I. ÚS 119/03). Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo s'ťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Pri posudzovaní odôvodnenosti s'ťažnosti preto nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení okresného súdu (I. ÚS 6/06).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie práva s'ťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a v čl. 6 ods. 1 dohovoru, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

11. Vzhľadom na to, že 23. marca 2017 bol v napadnutom konaní schválený súdny zmier, a pretože s'ťažovateľka už netrvala na tom, aby okresnému súdu bola uložená povinnosť „vo veci konať bez priet'ahov“, ústavný súd už nerozhodoval o návrhu s'ťažovateľky podľa § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať finančné zadosťučinenie vo výške 500 €, najmä preto, že *„napriek našej snahe domôcť sa ochrany našich ľudských a občianskych práv sme účinnú ochranu nenašli“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k záveru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prerokovanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v požadovanej výške 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti z 25. januára 2017 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 13. marca 2018). Za dva úkony vykonané v roku 2017 patrí odmena v sume dvakrát po 147,33 € a režijný paušál v sume dvakrát po 8,84 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2018 prislúcha odmena v sume 153,50 €

spolu s režijným paušálom vo výške 9,21 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 475,05 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 95,01 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 570,06 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. marca 2018